

Domače živali.

P siček naš, hæv, hæv,	Máčica, mijáv,
Lajaj, to je práv!	Nikdar brez zabáv!
Da pred hišna vrata	Semtertjà po hiši
K nam ne bode tata;	Ti preganjaš miši —
Psiček naš, hæv, hæv,	Máčica, mijáv,
Lajaj, to je práv!	Nikdar brez zabáv!

Krávica, móv, móv,	Konjič, ihahá,
Pojdiva domóv!	Malokdaj domá!
Dete naše joče,	Pelješ voz po svetu,
Mleka piti hoče;	Orješ njivo kmetu,
Krávica, móv, móv,	Konjič, ihahá,
Pojdiva domóv!	Malokdaj domá!

x.

Pripovedka o konjskej barvi.

Barva našega konja je jako različna, od belega do črnega izprevrača se na vse pasme rujave in kostanjeve barve. V obče štejejo bele konje mej pohlevne in mirne, vranec je rad koleričen in jézav, kostanjevec ognjiv in brzonom, rujavec srčen in vztrajen. Takó se o njih govori, a Arabci imajo o tem sledečo pripovedko:

Ben Dijab je bil slaven glavar ali šejk ónih mohamedanskih Beduvinov, ki živé v peščenih pustinjah vroče Afrike. Živel je v 905. letu hedšire, to je okolo 1527. leta po Kristovem rojstvu. Nekega dne je bežal pred glavarjem divjih Ulad-Jagubov, ki ga je podil kot veter po pustinji. Bežeč obrne se Ben Dijab k svojemu sinu, rekoč: „Kakšne barve so sprednji konji sovražnikovi?“ — „Belci so,“ reče sin. — „Dobro, odgovori oče, pa jezdiva proti solneu in tajali se bodo, kakor maslo na solnei.“

Za uro pozneje vpraša šejk zopet svojega sina! „Kakšne barve so zdaj sprednji konji našega sovražnika?“ — „Vranci so,“ zakliče sin. — „Dobro, pravi oče, držimo se kamenitega pota, pa se nam ni bati ničesar; podobni so Sudanskim zamorkam, katerim se izpodtika gola noga ob kremenu.“ Beguni izpremené svoj tir in sovražniki zaostajajo daleč za njimi.

Ko mine zopet nekaj časa, nagne se šejk tretjič k svojemu sinu, rekoč: „Kakšne barve so pa zdaj prvi konji za nami?“ Sin mu odgovori: „Kostanjevci in rujaveci so!“ — „Zdaj pa le naprej,“ kliče Ben Dijab; „izpodbodite konje, dajte jim čutiti ostroge! Res ujeli bi nas, ako bi mi ne bili vse leto krmili svojih konj z ječmenom, kakor nam je zaukazal prorok.“

Tako basnuje Arabec o barvi svojih konj. A pri kupovanji na basni zanašati se, menda bi ne bilo kaj varno. Nekaj resnice pa ima vender le v sebi ta pripovedka.

Frančišek Rup.

